

[Justitsministeren.]

staa Vanskeligheder ved denne Ordning, idet flere Politimestre nødtig maa arbejde paa samme Sag. Det er hele dette Spørgsmaal, jeg nævnte før, som har været gjort til Genstand for indgaaende Overvejelser. Resultatet har nedfældet sig i Forslaget til den nye Affattelse af Retsplejelovens § 114. I denne Paragraf er det bestemt, at Rigspolitichefen i saadanne Sager, hvor et Samarbejde mellem flere Kredse er nødvendigt, efter Forhandling med vedkommende Politimester kan træffe de Foranstaltninger, som findes paakrævet. Endvidere er det ønskeligt, at der kunde træffes særlige Bestemmelser med Hensyn til Behandlingen af særlig omfattende eller meget vigtige eller specielle Sager. Der er derfor i Paragraffen givet Justitsministeren Myndighed til at lægge Ledelsen af en saadan Sag i en enkelt Politimands Haand, ligesom Ministeren kan fastsætte de nærmere Regler for denne særligt beskikkede Politimands Samarbejde med det lokale Politi.

Samtidig med Gennemførelsen af denne Nyordning anser jeg det for rigtigt, at man gennemfører Statsansættelse af Politifuldmægtigene. Den gældende Ordning, hvorefter disse er privat antaget af Politimesteren og lønnes af Kontorholdsvederlaget, er uheldig og urimelig over for disse Mennesker — det er diskuteret og indrømmet allerede for mange Aar siden i Rigsdagen. Deres Opgave er ret ansvarsfuld; de maa staa i direkte Forbindelse med Statsmyndighederne, og derfor bør Fuldmægtigene ogsaa have Krav paa at opnaa den Stilling, der svarer hertil, altsaa blive Statstjenestemænd og ikke privat antagne Fuldmægtige hos Politimestrene. En tilsvarende Ordning er jo gennemført for Dommerfuldmægtigenes Vedkommende, og derfor tør jeg ogsaa gaa ud fra, at man ved Gennemførelse af en Enhedspolitioordning vil være klar over, at Politifuldmægtige bør statsansættes paa samme Vilkaar som Dommerfuldmægtige.

Lovforslagets Gennemførelse vil, som det nærmere er opgjort i Motiverne, betyde en aarlig Merudgift for Staten paa ca. 18 Mill. Kr. Hovedposten er naturligvis den betydelige Lønningsudgift til det nuværende kommunale Politi, som andrager noget over 11 Mill. Kr.; Udgiften til Uniformer og Driften af Politistationer, Kontorhold, Udrustning af Vogne og andet er beregnet til lidt over 3 Mill. Kr.; Statens Overtagelse af de med Strafferetsplejen forbundne Udgifter, som naturligt vil følge med Overtagelsen af Politiet, anslaaes til

ca. 1¼ Mill. Kr., og Udgiften til Arrestvæsenet menes at ville blive omkring ved 2½ Mill. Kr. — altsaa tilsammen ca. 18 Mill. Kr. Paa den anden Side vil Staten faa en lille Indtægt derved, at det er bestemt, at alle kommunale Bøder fremtidig skal tilfalde Statskassen. Denne Merudgift paa 18 Mill. Kr. er jo meget betydelig, men det er jo ikke en Merudgift for Samfundet, for det offentlige som saadant, idet Kommunerne samtidig vil blive lettet for en tilsvarende Byrde. Som bekendt er det min Kollega Indenrigsministerens Hensigt at fremsætte et Forslag til Lov om Oprettelse af en fælles kommunal Udligningsfond, og gennem dette Lovforslag vil Spørgsmaalet om Fordelingen af Udgifterne ogsaa til Politi- og Arrestvæsenet blive ordnet.

Det næste Lovforslag, der fremsættes, Forslag til Lov om Ændring i Tjenestemandsløven, tilsigter, som sagt, at tilvejebringe den fornødne Hjemmel for, at det kommunale Politis og Arrestvæsens Personale overgaar til Statens Tjeneste. De forskellige Tjenestemænd er søgt henført til de Tjenestemandsgupper, hvor de nærmest hører hjemme. Jeg maa tilstaa, at jeg med Hensyn til Tjenestemandsløven ikke er Specialist; jeg kan ikke finde ud af, hvorledes en Lokomotivfører skal lønnes i Forhold til en Kontorfuldmægtig, eller hvorledes en Politibetjent skal lønnes i Forhold til en Sygepasser o. s. v. — det ligger over min Forstand. Jeg har derfor over for de mange forskellige Henvendelser fra Organisationers Side sagt, at jeg ikke vilde røre ved dette Forslag, saaledes som det er udarbejdet i Justitsministeriet efter Forhandling med de særlig sagkyndige. Der har jo fra forskellige Organisationers Side været fremsat Ønske om forskellige Ændringer i dette Udkast eller om en forbedret Stilling for nogle af de Tjenestemænd, der overtages af Staten, og jeg har da i Stedet for at begynde disse Forhandlinger forfra og optage nærmere Drøftelser til Forsinkelse af Lovforslaget valgt den Udvej at lade de skete Henvendelser aftrykke som Bilag, og jeg anmoder da Udvalget om med den Sagkundskab, det raader over, nærmere at undersøge, hvorvidt disse Henvendelser helt eller delvis bør imødekommes. Jeg har altsaa ikke taget personlig eller endelig Stilling til de forskellige Organisationers Henvendelser, og maa derfor reservere mig at kunne drøfte disse Problemer nærmere i Udvalget, derunder ogsaa de forskellige Spørgsmaal, som kommer til at foreligge, naar det kom-